

הבור עמוק הרבה, מחיצה כשרה היא.

ובית הלל אומרים: מלמטה. כלומר, יעשה מחיצה עשרה טפחים בתחתית הבור, סמוך למים ממש. (298)

אמר רבי יהודה [נחלק על כל התנאים לעיל]: אין צריך כלל לעשות מחיצה בתוך הבור כדי להתיר את טלטול המים מן הבור בשבת. והטעם, שהרי **לא תהא מחיצה זו** שאמרו חכמים לעשות תוך הבור, **גדולה מן הכותל שביניהן**, החולק בין שתי החצרות.

כלומר, די במחיצה העוברת בין החצרות שמהלכת מעל פי הבור, כדי להתיר את טלטול המים. וסבר רבי יהודה, שמחיצה תלויה מחיצה גמורה היא ומתרת את הטלטול בתוכה, ואפילו לא היתה עשויה על גבי המים.

אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן: רבי יהודה, המיקל במחיצה תלויה, **בשיטת רבי יוסי** שבמשנתנו **אמרה, דאמר לענין מחיצות הסוכה: מחיצה תלויה מתרת.**

ודוחה הגמרא לדברי רבה בר בר חנא: **ולא היא!**

אלא, **לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי, ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה.**

כלומר, מדברי רבי יהודה המיקל במחיצה תלויה לגבי איסור טלטול בין שתי חצרות בשבת, לא מוכח שיש להקל במחיצה תלויה לענין מחיצות סוכה. ומאידך, מרבי יהודה

המיקל במחיצה תלויה לענין מחיצות סוכה, אין להוכיח שיש להקל בזה באסור טלטול בשבת, וכמו שיתבאר.

לא רבי יהודה סבר לה כרבי יוסי: כי עד כאן לא קאמר רבי יהודה התם, להקל במחיצה תלויה, **אלא בעירוכי חצירות דרבנן**, שהרי מדאורייתא אסור רק להוציא מרשות היחיד לרשות הרבים, אבל מרשות היחיד לרשות היחיד אחרת, אינו אסור אלא מדרבנן, ולפיכך הקילו במחיצה תלויה. **אבל הכא**, במשנתנו, לגבי מצוות ישיבת סוכה **דאורייתא, לא הקל רבי יהודה**, ואפשר שלפיו צריך מחיצה שלימה דוקא.

ולא רבי יוסי סבר לה כרבי יהודה: כי עד כאן לא קאמר רבי יוסי הכא להקל במחיצה תלויה, **אלא בסוכה, דמצוות עשה בלבד היא** ואין בה עונש מיתה, ולכן הקילו גם בהלכותיה. **אבל לענין שבת, דעל איסור מלאכות האסורות מדאורייתא ענוש סקילה**, החמירו חכמים, ואף במלאכות דרבנן **לא הקילו במחיצה תלויה**, שמא יבואו להקל גם במלאכות דאורייתא.

ואם תאמר, לדבריך, שגם רבי יוסי מודה שאין מחיצה תלויה מתרת את הטלטול מרשות לרשות בשבת, אם כן, אותו **מעשה שנעשה בציפורי**, שהתירו לטלטל בשבת על ידי מחיצה תלויה, **על פי מי נעשה?** הרי רבי יוסי היה ראש הישיבה בעיר ציפורי, וודאי היו הכל נשמעים לדעתו.

תשובתך, **לא על פי רבי יוסי נעשה אותו מעשה, אלא על פי בנו רבי ישמעאל ברבי**

298. והתוספות גרסו להיפך: "בית שמאי אומרים מלמטה ובית הלל אומרים מלמעלה".